

Bilag 3.

Cirkulære fra Nationalbanken til danske Banker og Sparekasser.

Idet Nationalbanken vil tilstræbe at *begrænse Seddeludstedelsen* i saa vid Udstrækning, som Forholdene muliggør det, maa *de normale Regler for Adgangen, til at opnaa Lombardering og Rediskontering i Nationalbanken i Fremtiden væsentlig begrænses*. Den Adgang, der hidtil har været for Banker og Sparekasser til i et vist Forhold at opnaa en saadan Kredit, maa indtil videre ophøre, saaledes at bestaaende Kreditter nedbringes efter nærmere Aftale og ikke kunne forøges uden saadan, ligesom for Tiden ubenyttede Kreditter fremtidig kun vil kunne komme i Virksomhed efter fornyet Aftale.

I Overensstemmelse hermed maa Nationalbanken henstille til Landets Penge-Institutter at indrette deres Kreditgiver saaledes, at de i saa ringe Udstrækning som muligt udsætter sig for at fremkomme med Laanekrav til Nationalbanken.

Banker og Sparekasser bør derfor indskrænke deres Kredit i det Omfang, dette er foreneligt med en *Deflations-Politik*, der tager et rimeligt Hensyn til det ønskelige i, ikke at lægge større Hindringer i Vejen for det sunde Erhvervsliv, end Forholdene nødvendigvis kræver.

Som Følge heraf bør *Kreditindskrænkningen* i væsentlig Grad søges foretaget paa Omraader, hvor Kreditydelsen giver Udsigt til Forøgelse af Befolkningens Forbrug. Navnlig bør Anskaffelsen af Luksusvarer af mere og mindre udpræget Karakter søges hemmet igennem Kredittens Indskrækning til saavel *Indførslen* af saadanne som ogsaa til disses *Omsætning* paa det hjemlige Marked.

For at *Kreditindskrænkningen* kan faa den fornødne Virkning, maa denne søges gennemført i alle *Befolkningsklasser*, og saaledes at det unødvendige Forbrug ikke paa noget Omraade fremmes gennem en let Kreditadgang. Navnlig bør Penge-Institutterne begrænse den Kreditgiver, der finder Sted i Form af Diskontering af Veksler eller Belaaning af Gældsbeviser, udstedt til Dækning af Skyld, foranlediget ved Indkøb af Luksusvarer. I Detailhandlen bør kontant Betaling gennemføres som den normale Afviklingsmaade; det samme bør være Tilfældet i Brugsforeninger, Fællesindkøbsforeninger o. l. Grossisternes Kredit til Detaillister bør i Overensstemmelse hermed ligeledes indskrænkes.

Nationalbanken maa foruden at kræve disse Retningslinier iagttagne af de Penge-Institutter, der til den maatte stille Krav om Laan, tillige forbeholde sig *dets* at tage Stilling til disse Krav i hvert enkelt Tilfælde under Hensyn til den Anvendelse, der tænkes gjort af de ønskede Forstrækninger, *dets* under Hensyn til de Oplysninger, der maatte anses ønskelige til Klarlæggelse af, at Laanekravet heller ikke indirekte har sin Oprindelse i Kreditydelser, der ligger udenfor det Omraade, som man under de nuværende Forhold maa anse for naturligt at financiere.

Med Hensyn til *Belaaning af Stats- og Kreditforeningsobligationer o. l.* maa Nationalbanken, da det kan forventes, at Kreditindskrækningen i Banker og Sparekasser vil fremkalde større Laanekrav paa dette Omraade overfor Nationalbanken ogsaa fra privates Side, ligeledes paa dette Omraade anse sig for forpligtet til at gøre Indrømmelsen af saadan Lombardering afhængig af de Oplysninger, der i hvert enkelt Tilfælde foreligger med Hensyn til Nødvendigheden og Anvendelsen af saadan Kredit.

Med Hensyn til *Kreditter til offentlige Formaal* maa det tilraades Sparekasser og Banker at vise den størst mulige Tilbageholdenhed. Det samme gælder *Kredit- og Hypotekforeninger*, der under de nuværende Forhold utvivlsomt kan styrke den danske Realkredit paa den mest virkningsfulde Maade ved *Begrænsning af Laaneverksamheden*, navnlig for saa vidt angaar de saakaldte Tillægslaan i ældre Ejendomme.